

Er zijn echter ook verscheidene nieuwe afbeeldingen bij, alle op glanzend papier. De bijbehorende beschrijvingen zijn uitvoerig en bevatten nuttige opmerkingen over verwante soorten, dubbelgangers, etc. Voor paddestoelliefhebbers, die zich tevreden willen stellen met de kennis van een beperkt aantal soorten is dit een nuttig en fraai plaatwerkje tegen een alleszins redelijke prijs.

G.A. de Vries.

VERSLAG VAN DE EXCURSIE VAN DE FLORA-COMMISSIE NAAR
NEDERLANDS EN BELGISCH LIMBURG VAN 2-4 OKTOBER 1964.

Tijdens deze drie-daagse excursie, waaraan door dertien leden werd deelgenomen, zijn een aantal terreinen in Limburg bezocht, die bij de phanerogamisten reeds lang een grote bekendheid genieten, doch die mycologisch nog niet of nauwelijks onderzocht zijn.

De volgende terreinen werden hierbij bezocht: op 2 oktober het Elzeterbos bij Bommerig; op 3 oktober 's morgens het bos en de weiljes langs de Geul nabij Kasteel Emmaburg te Nieuw-Moresnet in België, 's middags het bos en de weiljes langs de Lontzenerbach eveneens te Nieuw Moresnet; en op 4 oktober 's morgens het Bovenste Bos bij Terziet (Nederland) en de aangrenzende bossen bij Teuven (België).

Door enkele deelnemers is op 4 oktober 's middags nog een bezoek gebracht aan het park rond Kasteel Neubourg te Gulpen.

Wanneer men achteraf de verschillende terreinen vergelijkt, wat de mycologische vondsten betreft, dan valt op dat de lager gelegen en meer vochtige terreinen het rijkst waren. Vooral de terreinen bij Nieuw Moresnet waren een verrassing. De hoger gelegen bossen zoals het Bovenste Bos en de bossen bij Teuven leverden vrijwel niets op, waarschijnlijk als gevolg van de voorafgaande langdurige droge periode.

Vermelding verdienen de volgende soorten:

- a. Voor het Elzeter Bos: *Pholiota gummosa*, *Conocybe rickenii*, *Deconica inquilina*, *Psathyrella albidula*, *P. microrhiza*, *P. fulvescens*, *Podoporia sanguinolenta* en *Stereum rameale*.
- b. Voor de terreinen langs de Geul bij Nieuw Moresnet: *Melanoleuca grammopodia*, *Pleurotellus acerosus*, *Coprinus poliomallus*, *C. stellatus*, *Pluteus phlebophorus*, *Mycoacia pura* en *Neobulgaria pura*.
- c. Voor de terreinen langs de Lontzenerbach: *Plasmopara angelicae*, *Lepiota hetieri*, *L. leucothites*, *Naucoria luteolofibrillosa*, *N. subconspersa*, *Conocybe blattaria*, *Cortinarius cephalixus*, *Lactarius flavidus*, *L. lilacinus*, *L. pubescens*, *Trametes suaveolens* en *Fomes igniarius* (beide laatsten op *Salix*).
- d. Voor het Bovenste Bos: *Pholiota squarrosa* var. *muelleri* (?), *Psathyrella ocellata*, *P. leucotephra* en *Polyporus stipticus*.

e. Voor de bossen bij Teuven: Lepiota sistrata

Op enkele van de gevonden soorten zou ik nog iets nader willen ingaan.

In het fraaie elzenbroekbos langs de Lontzenerbach kwam Lactarius lilacinus (Lasch) Fr. rijkelijk voor. Deze soort, die uitsluitend onder elzen groeit is gekenmerkt door een vrij levendige lila-roodachtige kleur van de hoed, waarin geen concentrische zoning voorkomt. De hoedrand is fijn wit berijpt bij de jongere exemplaren. De gevonden vruchtlichamen varieerden van 5 tot 10 cm in doorsnede, De sporenfiguur is wit.

Deze soort is lange tijd verward geweest met Lactarius spinosulus Quéf., een soort die eveneens onder elzen groeit en ongeveer dezelfde kleur kan hebben. De jonge exemplaren van deze soort zijn echter duidelijk bleker, terwijl de hoeden gemiddeld kleiner zijn en de sporenfiguur okergeel is. De hoed is bedekt met schubjes, die in het centrum aanliggend zijn, maar aan de rand duidelijk afstaan.

Tenslotte is er microscopisch nog een duidelijk verschil. De sporen van L. lilacinus bezitten kleine wratjes en een fijn netwerk. De sporen van L. spinosulus daarentegen zijn bedekt met opvallende, dikke, min of meer evenwijdige lijsten.

Een andere paddestoel, die we herhaaldelijk in het elzenbroek aantreffen was Naucoria luteolofibrillosa (Kühn.) Kühn. & Romagn. Deze soort met hoedjes van 1 tot 3 cm in doorsnede is goed te herkennen aan de duidelijk geelachtige kleur van de hoed en de lamellen. Terwijl schubjes en vezeltjes, als rest van een goed ontwikkeld velum vooral de hoedrand en de steel bekleden. Bij jongere exemplaren is dit met de loupe goed te zien.

Een verwante soort is Naucoria subconspersa Orton, die ook onder elzen groeit en ook een rijkelijk ontwikkeld partieel velum bezit, maar de hoedkleur is roodachtig bruin met slechts weinig geel. De schubjes en vezeltjes zijn hier witachtig tot bleek okerkleurig.

Beide soorten bezitten randharen met toegespitste toppen op de lamellen en amandel- tot citroenvormige basidiosporen met kleine, bruine wratjes.

Op oude afgevallen beukentakken langs de Geul werd de niet ongewone maar toch vrij slecht bekende ascomyceet Neobulgaria pura (Fr.) Petrak gevonden. De 1 à 2 cm grote apotheciën zijn sterk gelatineus, min of meer tolvormige en in dichte groepen verenigd. De kleur is van boven, zowel als van de buitenzijde, bleek-lila tot rose. De asci zijn knotsvormig-cylindrisch en bevatten 8 ellipsoïde sporen, die op één rij liggen en elk twee kleine oliedruppels bevatten. In de ascustop bevindt zich een kleine cilindervormige pore, die blauw kleurt met jodium.